

Sâmbătă,
22 august 2026

Dragi copii,

Nici nu vă puteți imagina ce s-a întâmplat într-una din serile trecute. Era parcă miercuri, 12 august, aproape de amurg. Bunicii, părinții Ilincai împreună cu fiica lor s-au înșirat în grădină cu fața spre apus. Ilinca și tatăl ei purtau niște ochelari tare ciudați, iar bunicul și bunica se uitau pe rând prin masca de sudură a bunicului. La ce, numai ei știau. Cert este că bunicul nu suda nimic și toți erau extrem de încântați. Eram prea departe de ei, ca să pot auzi întreaga discuție, dar am reușit să disting totuși câteva cuvinte. Ilinca spunea că cineva „mușcase din el”, iar bunicul a rămas cu impresia că „Luna acoperise aproximativ o treime”. Luna, adică pisica? Nu înțelegeam cum ar fi putut ajunge pisica pe orizont, din moment ce nici măcar nu ieșise din casă. Apoi am auzit „a și dispărut”, urmate de cuvântul magic și s-a lămurit totul. Cei cinci au urmărit eclipsa parțială de soare până când astrul a dispărut după munți. Bunicul le-a explicat că acest fenomen are loc atunci când luna — corpul ceresc, și nu pisica bunicilor — trece între Pământ și Soare, acoperind o parte din lumina Soarelui. Într-adevăr, mingea roșatică arăta puțin diferit față de celelalte seri, dar, dacă nu ar fi fost Ilinca și familia ei acolo, eu probabil nici nu aș fi observat. Ce seară... Și asta a fost numai începutul. Știți de ce? Pentru că astronomii, oamenii care studiază stelele, cometele, planetele și alte corpuri cerești au anunțat că, în noaptea ce urma să se aștearnă, puteau fi observate cele mai multe Perseide. Acestea sunt cunoscute de majoritatea oamenilor ca stele căzătoare. În realitate sunt mici particule de praf sau roci, care ard imediat ce pătrund în atmosferă, lăsând în urmă dâra luminoasă, colorată, atât de admirată de oameni. Astronomii le numesc meteori. Dacă mă întrebați de unde știu toate aceste detalii, precis ați uitat că Ilinca și bunicul plănuiau să observe acest fenomen ceresc și, în ultimele zile, toate discuțiile lor se învârtteau în jurul Perseidelor. Deja își duseseră lucrurile în cortul instalat în spatele grădinii, unde iluminatul stradal nu ajunge și cerul înstelat le oferea o priveliște magnifică. De fapt, s-a așezat toată familia în fața cortului și priveau tăcut cum încet-încet bolta cerească se umplea de stele. Fundalul muzical era asigurat de cossași și de o cucuvea, care tocmai se pregătea de o nouă partidă de vânătoare. Recunoscând cântecul, Ilinca și-a rugat tatăl să mai povestească o dată despre mitul legat de aceste păsări minunate. Așa am aflat că:

- atât în mitologia greacă, cât și cea romană, cucuveaua simbolizează cunoașterea și înțelepciunea. A fost asociată cu zeițele Atena, respectiv, Minerva, ambele considerate zeițe ale înțelepciunii.
- conform unei superstiții larg răspândite la noi, dacă o cucuvea cântă pe acoperișul unei case, se spune că cineva din familia respectivă va muri. Această credință își are originea într-un obicei străvechi: când cineva era grav bolnav, familia lăsa o lumânare aprinsă de veghe. La fel se întâmpla și la priveghi. Lumina atrăgea moliile și alte insecte cu care cucuveau se hrănește. Astfel pasărea se apropia de casă numai ca să vâneze și nicidecum nu prevestea sau avea vreo legătură cu decesul persoanei.
- Pe lângă insecte, cucuvelele se hrănesc și cu mici rozătoare, astfel prezența lor lângă casă e extrem de benefică.

Din câte am observat și bunicul ar fi vrut să mai adauge ceva, dar nu mai avea cui să povestească, deoarece Ilinca adormise. Eu moțaiam, apoi am adormit la rândul meu. Am ratat Perseidele, dar măcar ne-am trezit odihniți. Sau, cel puțin, așa am crezut până am zărit-o pe Ilinca căscând pe scară, lângă bunici. Chiar dacă era obosită, le povestea entuziasmată că a văzut zeci de stele căzătoare, care străluceau în aproape toate culorile curcubeului și cât de mult i-ar plăcea ca tatăl ei s-o trezească și în această noapte pentru a mai privi o dată această minunăție. Și ar dori să vadă și constelațiile Lebăda și Vulturul, despre care bunicul îi citise în urmă cu câteva zile.

Ce norocoase sunt aceste păsări! Pot fi admirate de pretutindeni. Oare de ce nu am și eu propria mea constelație? Câteva stele care să poarte numele Mierla?

Cu drag,
Mierla

Activități pentru voi, prietenii mei:

1. Vă mai amintiți de versurile care vă ajută să vă orientați în natură?

Cu fața spre nord privesc,
În spate sudul găsesc,
La dreapta soarele răsare,
La stânga el apune-n zare.

Memorați aceste versuri și exersați orientarea când ieșiți în parc sau în grădină.

1. Dacă aveți ocazia, observați cum apar stelele pe cer și fiți atenți la sunetele naturii care se aud la ora respectivă.
2. O temă pentru cititorii mai mari: căutați pe internet în ce culori strălucesc stelele căzătoare și ce reprezintă fiecare culoare în parte.
3. Nu uitați să completați în ACEST formular titlurile poveștilor, cântecelor în care apar eu, mierla.
4. Alimentați în continuare adăpătarea cu apă proaspătă și spălați-o des.

